

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3138/2020. (V. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.668/2016/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Egy gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (Dr. Gurbi Marianna Ügyvédi Iroda, eljáró képviselő: dr. Gurbi Marianna ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 1.1. Az elsőfokú adóhatóság az adózás rendjéről szól 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) alapján bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett az indítványozónál általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben 2012. január 1. és 2013. június 30. közti időszakra vonatkozóan. Kapcsolódó vizsgálatra több másik adózónál sor került és számos tanút meghallgattak. A bizonyítás eredményére tekintettel az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy a befogadott számlákban feltüntetett áfa fiktív ügyleteken alapul, ezért az indítványozó nem gyakorolhatja adólevonási jogát. Az indítványozó terhére adóhiányt állapított meg, 50%-os mértékkel számolva adóbírságot szabott ki és késedelmi pótléket számított fel.
- [4] A határozattal szemben az indítványozó fellebbezéssel élt. A másodfokú adóhatóság az elsőfokú határozatot teljes terjedelmében felülvizsgálta, amelynek eredményeképpen azt megváltoztatta az indítványozó terhére. Az adóbírságot 200%-os mértékkel szabta ki. A késedelmi pótlékból azonban 140 000 Ft-ot törölt.
- [5] A másodfokú adóhatóság hivatalból eljárva megváltoztatta az előbbi határozatot az indítványozó javára. Az adóbírság összegéből törölt 55 230 000 Ft-ot. Megállapította ugyanis, hogy a befogadott fiktív számlák jelentős része esetében nem alkalmazható az Art. 170. § (1) bekezdése szerint emelt bírságmérték, mert ezek tekintetében nem áll fenn a könyvek, nyilvántartások meghamisítása, megsemmisítése és az adóbírság akár hivatalból is mérsékelhető az Art. 171. § (1) bekezdése értelmében.
- [6] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) az indítványozó keresetét elutasította a 2.K.27.668/2016/18. számú ítéletével. Rögzítette, hogy az adóhatóság feltárta a tényállást a fizetendő áfa és a levonható áfa körében is. Az indítványozó kellő gondossággal eljárva elkerülhette volna, hogy tartalmilag nem hiteles számlák alapján gyakoroljon áfalevonási jogot.
- [7] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapján. A KMB 2.K.27.668/2016/18. számú ítéletének a megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint az sérti az Alaptörvényt. Az indítványozó kérelme arra is kiterjedt, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírósági eljárást megelőző adóhatósági határozatokat is.
- [8] Az Alkotmánybíróság főtítkára az indítványozót hiánypótlásra szólította fel, amelyben arról is tájékoztatta, hogy beadványa „nem tartalmaz kellő, alapjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a támadott határozatok az Alaptörvényben biztosított jogát miért és mennyiben sértik”.
- [9] Az indítványozó a következőket adta elő az indítvány-kiegészítésben: „Az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint 27. § rendelkezései alapján fordulunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.
Nyilatkozunk, hogy mind az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, mind XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint fenntartjuk, hogy alapjogunk sérült, először a közigazgatási hatósági eljárásban, majd a bírósági eljárás során. Ennek indoka, hogy ugyanazon jogviszony, ugyanazon felek között a jogszabály tételes rendelkezésével ellentétesen eltérően került minősítésre. Nevezetesen úgy, hogy az eljáró adóhatóság a bíróság által jóváhagyott

határozatában az ügyletben részes feleknél a számukra nagyobb pénzügyi kötelezettséggel járó, az adóhatóságnak nagyobb bevételt eredményező, azonban érdemben teljesen egymással ellentétes megállapítást tette. Álláspontunk szerint súlyosan sérti a tisztességes, részrehajlás nélküli hatósági és bírósági eljáráshoz való jogunkat a fenti eljárás.

Előadjuk, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.668/2016/18. számú ítéletében foglalt, adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (3a) bekezdésének azon értelmezése már önmagában alapjogunkat sérti, ha kimondja, hogy a közigazgatási hatóság határozata annak ellenére nem jogellenes, hogy a hatóság a rá irányadó anyagi jogi jogszabály figyelmen kívül hagyásával hozott hátrányos jogkövetkezményt megállapító határozatot a panaszossal szemben. Ennek oka, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakba ütközik, amely kimondja, hogy »mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.«

- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [11] 3.1. A kérelmező gazdasági társaság alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alkotmányjogi panaszt megelőző bírósági eljárásban felperes volt – fennáll, és Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozik. Az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelmények közé tartozik az is, hogy határozott kérelmet kell előterjeszteni az Alkotmánybírósághoz [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés]. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezéseket, kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmények megállapítására, valamint megjelöli a sérelmezett döntéseket és a sérülni vélt Alaptörvényben biztosított jogokat [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés a), c), d), és f) pont]. Az indítványozó a KMB sérelmezett ítéletének kézbesítéséhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt.
- [12] 3.2. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya [lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]] az ügy érdemi elbírálásának akadálya” [lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]]. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [13] 3.3. Az előbbi pontban írtakból a következő megállapítások adódnak a jelen ügyre nézve.
- [14] Az indítványozó egyetlen szóval sem támasztotta alá, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdését melyik normával szemben és milyen okból kifolyólag hívta fel az indítvány-kiegészítésben. Az eredeti indítványban pedig említést sem tett az Abtv. előbbi bekezdéséről. Az alkotmányjogi panaszbeadvány tehát tartalmilag értékelve nem foglal magában normával szemben előadott panaszszöveget, ezért e körben nincs is előterjesztett alkotmányjogi panasz, amit az Alkotmánybíróság elbírálna.
- [15] Az Abtv. 27. §-án alapuló alkotmányjogi panasz tekintetében az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, nem mutat be alkotmányossági összefüggést, továbbá nem adja elő az alapjogsérelem lényegét. A 2. pontban (Indokolás [7]) idézettek alapján megállapítható, hogy az indítványozó érvelése mindösszesen arra szorítkozik, hogy egy állítólagos törvénysértő értelmezést az Alaptörvény megsértésének a szintjére emeljen alkotmányjogi magyarázat nélkül. Nem szól azonban arról, hogy az Art. – egyébként szakaszszám nélkül megjelölt – egyik bekezdésének indítványban előadott hatósági és bírósági megsértéséből az indítványozó érvelése szerint miként vezethető le az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme. A törvénysértést alaptörvény-sértéssel azonosítja, ezzel azonban nem tesz eleget az Abtv.-ben előírt határozottság követelményének.

- [16] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/377/2018.

• • •